

živega Boga in opravlja svojo službo. Pridnega duhovnika pa ljudstvo spoštuj, izkaži mu čast, kjer moreš. Hujskaču pa zakličí proč od me, ti mi kališ nazore o duhovskem stanu, če tebe vidim, pozabim da so duhovniki nasledniki Kristusa.

Poškodbe po toči in zavarovanje zoper točo.

Po neznosno vročih dnevih obiskala je velik del Štajerskega huda šiba — toča. Grozne nevihte s točo so popolnoma uničile 3. in 6. julija vse nade kmetovalcev. Kakor poročajo razni listi, zadela je ta šiba več ali manj vse štajerske pokrajine. Tudi na Spodnjem Štajerskem je po nekterih krajih razsajal divji vihar, in uničila toča poljske pridelke; isto se poroča iz Gornjega Štajerskega. Vse poljske pridelke s sadnim drevjem, trto in hmeljem vred je toča uničila, v kolikor jih je dosegla, da celó hiše in druga poslopja je poškodovala. Iz Pischelsdorfa (trg v sodnem okraju Gleisdorf na Vzhodnem Štajerskem) se poroča, da potrebujejo 25—30 vagonov opeke, da popravijo poškodovane hiše in gospodarska poslopja. Vzhodno Štajersko in del Srednjega Štajerskega je sedaj toča tri leta zaporedoma oklestila.

Ni treba poročati, kako je ljudstvo povsod vsled te nesreče obupano, kako kmetovalci jadikujejo in vijejo roke, kajti nastopiti mora huda revščina. V duhu si že predstavljamo na tisoče in tisoče sicer kakor bučelica marljivih in skrbnih kmetovalcev, ki bodo ubožali, ako se ne poskrbi čim prej ali recimo hitro odpomoč. Ti žalostni dogodki nas silijo do zahteve, da se naj z zakonskimi naredbami napravi jez nadaljnim poškodbam. Ta jez pa naj ne obstoji iz podpor za oškodovane vsled ujm, kajti te malenkostne svote so ravnotoliko vredne, kakor če bi hoteli pogasiti plamteč ogenj s posameznimi kapljami vode, ampak ustvari se naj vsled zavarovanja trajna in zdatna odpomoč. Danes še nočemo tudi razpravljati o tem, ali naj bo to zavarovanje prostovoljno ali prisilno; brezdvomno pa je, da je treba čim prej ustanoviti deželno zavarovalnico zoper točo, da se odpomore nadaljnim nadlogam.

Sploh pa nam je popolnoma nerazumljivo, zakaj ta stvar vkljub opetovanim predlogom in prošnjam ni prišla v daljni stadij in zakaj se ni rešila, kar bi vendar bilo tako potrebno. Opozarjamo le na to, da je dobil deželni odbor v seji dne 17. maja 1899 nalogo, naj natanko prouči vprašanje zavarovanja kmečkih kultur zoper točo ter naj razmotriva, ali bi bilo boljše, da se ustanovi samostojna zavarovalnica zoper točo, ali pa združi z drugim zanesljivim zavodom potom vzratnega zavarovanja proti primernemu subvencioniranju pod deželnim nadzorstvom. Zajedno se je deželnemu odboru naložilo, naj poizveduje po vzrokih zmiraj bolj in bolj se ponavljajoče toče in naj poroča o uspehih streljanja zoper točo.

Razven tega je prosila c. kr. kmetijska družba vsled sklepa 80. občnega zbora za uvedenje zavarovan-

vanja zoper točo. Od tistih dob je preteklo že precej časa. Dne 20. oktobra je v ti zadevi vnovič interpelliral centralni odbornik in poslanec Zedlacher.

Nadaljno zavláčevanje te zadeve pri teh okolišnih je nemogoče. Čim prej se reši ta naloga, tem večja nesreča se odvrne od naše dežele in njenega prebivalstva.

Rešitev ni lahka, ker po nekterih krajih še niso imeli do sedaj toče, in so se toraj zastopniki teh srečnih pokrajin zoperstavljali ustanovitvi takega zavoda. Kakor pa so pokazale nevihte v zadnjem času, razširja so toča tudi na Gornjem Štajerskem, in so bili tamkaj v zadnjih letih poškodovani kraji, katerim je do sedaj prizanesla ta šiba. Mogoče je, da bode tudi v bodoče toča prizanesla nekterim pokrajinam. Opozoriti pa moramo kmetovalce na to, da se bode zavarovanje ustanovilo po razredih, kako je toča ti ali oni pokrajini nevarna, tako da bodo všteti omenjeni kraji v najnižji razred z jako majhnimi plačili.

V interesu agrarične celoskupnosti moramo toraj z vso odločnostjo zahtevati, da se zastopniki teh pokrajin ne samo v bodoče ne zoperstavljajo ampak skupno z nesrečnimi kmetovalci, ktere je zadela ta nesreča, zahtevajo ustanovitev zavarovalnice zoper točo. Ne sme se pozabiti, da je vzajemnost kmetovalcev ne samo v srečnih letih pravi blagoslov za posmeznika, ampak da je ista zlasti v hudih letih močno varstvo zoper gospodarski polom. Z velikim zaupanjem smemo izreči na tem mestu željo, da nam zavaruje štajerski deželni zbor to pomoč pri prihodnjem zasedanju in se loti z vso vnemo ustanovitve zavarovalnice zoper točo, kajti sicer bode tisoč in tisoč kmečkih družin brez strehe.

Rusko-japonska vojska.

V Mandžuriji nastopila je deževna doba, zategadelj mirujejo večje operacije. To mokrotno vreme pa upliva zelo dobro na vojake, kajti kužne bolezni pojemajo in zdravost vojakov je izvrstna. Poročila o izvrstni armadi Lineviča in up, da bo zmagal je le rusko širokoustje in bahanje. Vojaki vejo, da se o miru pogajajo in le želijo, da se na skoraj sklene mir in da pridejo brez boja domu. V različnih krajih otoka Sahalin udalo se je 461 Rusov, med njimi en oberst in 14 drugih častnikov. Pri Nikolajewsku zagledali so baje japonske vojne ladje in prebivalci Nikolajewsk-a in Wladiwostok-a zbežali so v Saborowsk. Japonske torpedovke baje vedno vznemirjajo obrežje severno od Wladiwostoka, kjer se gotovo hočejo Japonci izkrcati. Pri reki Tumen imamo veliko bitko pričakovati. Gotovo še bo predno konča deževna doba. Maršal Ojama upa, da bo do jeseni iz cele Mandžurije Ruse stiral. Do tega časa bo morebiti tudi Wladiwostok v japonskih rokah.

Rusija.

Korupcija in revolucija še so vedno na dnevnem redu. Kako se poroča so že od 13 milijonov rubljev,

ki so za zgradbo novih ladij, zginili 3 milijoni. Sedaj bo se nastavljal komitej, ki bo to preiskal, a bojati se je, da tudi temu komiteju ostane nekaj milijonov na smolnatih prstih. — Policijski mojster Kowalen je 25. p. m. zadobil težke poškodbe od vržene bombe. — Iz Odese se poroča: Več kako 400 zdravnikov, odvetnikov, trgovcev in žurnalistov je policija aritrala zadnji teden. V Varšavi je nekdo na cesti umoril višjega policijskega uradnika. V Lodžu našli se fabriko za bombe. V enem zaboju našli so tudi oklice na vojake, naj se puntajo. Lepe novice iz blažene Rusije.

Spodnještajerske novice.

Radgona. V soboto, 22. t. m., bila je v radgonski okolici in v bližnjih krajih Oggerskega huda ura. Toča uničila je vse poljske pridelke; kuretnino, katera se ni pravočasno v varno zavetje skrila, je pobila. Toča bila je debela ko gosija jajca.

Težka nesreča. Jožef Šalamun iz Nove vesi pri Ptujih kopal je v breg za hramom šparkase zemljo. Pri tem padla mu je tolika zemeljska plast na noge, da mu je obe zlomila. Dva delavca, ki sta bila v bližini, priskočila sta mu hitro na pomoč ter ga rešila. Težko poškodovanega pripeljali so ga v bolnišnico.

Utonil je nedeljo 23. t. m. v Dravi pionir Simon Bratuša od 4. kompanije, doma iz Kostivnice pri Rogatcu. Njegov brat je v Ptujih pri finančni straži. — Soboto, 22. t. m. skočila je v Ptujih v Dravo stanovnica Ana Kikl; še isti dan našli so truplo v Sv. Marku niže Ptujih. Dva strežarja podala sta se tja v mrtvašnico, ker se je oznanilo, da so našli žensko, katero so večkrat videli v Ptujih. Ana Kikl bila je bolehnata starka, brez vse podpore in je bržkone sama v Dravo skočila in tako življenju storila konec.

Nov „Narodni dom.“ Iz Vojnika se nam poroča, da si hočejo vojniški prvaki „narodni dom“ sezidati. To bo za kaplančke iz Vojnika in okolice, ker tukaj bodo se čutili „varni in doma“.

Maribor. „Gospodar“ in druge klerikalne cunje priporočajo starišem le mariborsko gimnazijo, svariijo pa pred ptujsko. Poglejmo si pa izzid letošnje mature na obeh gimnazijah in videli bomo, katera ima boljši uspeh. Na mariborski gimnaziji dobilo je od 44 maturantov 6 odliko, v Ptujih od 9 maturantov 5. O takem moralu bi mariborska gimnazija če bi se hotela strinjati z ptujsko imeti od maturantov 26 odličnjakov. V Ptujih (razun enega eksternista ki ni za šteti) nikdo pri maturi ni dobil poskušnje manj še pa kdo padel. V Mariboru reprobiranih tedaj čisto padlo jih je 5, poskušnjo dobilo jih je 9. Seveda če morajo mariborski gimnaziji 7. in 8. razreda sodelovati pri „narodnih“ veseljah v „Narodnem domu“, kje bi tedaj vzeli čas za študiranje. V počitnicah doma veselica, ob šolskem letu v Mariboru, kje ostane prost čas za knjige. Obče bi radi pristojno oblast na to opozorili, več kmetov pride k nam tožiti, ali

je res, da mora sin v mestu pri vseh burkah „polegati“ biti, da to očetu „pre“ toliko košta, naznanilo pa je tak „žleht“, da očetu kar sapo jemlje. Pa še nekaj slabega ima tak izzid mature na sebi. Dijak mature ni napravil, oče je jezen in noče plačati, da bi sin še enkrat 8. razred ponovil. Tedaj si pa misli grem pa v teologijo. Prej je imel za kak drug stan veselje, ker pa ni naredil mature, postal bo mašnik. Kje ima tak človek veselje do stana, katera si je le v silo izbral? Kako zamogel bi tak človek postati pravi dušni pastir? Ne sprevidijo tega v Mariboru ter take sprejmejo v bogoslovnico? Ali ravno take hočejo imeti, vedoč, to bodo pravi hujskači in kričači v duhovski suknji? Na drugi strani po moramo obžalovati take mladeniče, ki tako ravna in le prisiljeni duhovniki postanejo. Kako zamore tak biti dušni pastir z dušo in telom? Če le plačo dobi in ima dobro zabano je dovolj, dalje se ne briga. Težko breme je breme pravega duhovnika, kdor se pa z tem bremenom obloži in ga lahko nosi, ker ni pravi duhovnik, ta greši proti Bogu, ker njegove svete službe ne opravlja dostojno. Fej čez takega, slava pa onim, ki postanejo iz prepričanja duhovniki in le svojemu poklicu živijo in se za posvetne reči ne brigajo. Na ptujski gimnaziji pa ni samo 8. razred ta lep uspeh imel, ampak klasifikacija v vseh razredih bila je dobra. In zato nebi smeli vaši sini kmetje v Ptujih, ker se tukaj morebiti predobro učijo? Ker tukaj ni takih veseljih? Pošljite sine v pripravnico; tem potom opozarjamo na oznanilo v inseratnem delu. Kričanje, v Ptujih potreboval bo dijak 9 let za gimnazijo je laž. Fant lahko v 10 letu pride v pripravnico in z 18 leti je izvršil srednje šole. Doma pa mora peti razred obiskati 14 let star pride v prvi gimnazijski razred in še mu slabo gre v šoli, ker nima prave podlage. V 7. razredu mora že k naboru in če ga za vojake sposobnega spoznaja, mora na 3 leti k vojakom in študije bile so zastoj. Stariši pošljite fantiče v ptujsko gimnazijo ali od kraja v pripravnico in hvalježni boste enkrat. Pervaki vas hočejo samo pregovoriti, dobra pripravnica ptujška jim je tako trn v peti, kakor nemške šole na Spodnjem Štajerju. V Ljutomeru, Ormožu in Ptujih so nemške šole že premajhne, toliko otrok iz dežele jih obiskuje. Ljudstvo je spoznalo, kako koristen je nemški poduk. To srč pervake, zato napovedali so, seveda brezuspešen, boj proti pripravnici.

In Bog mu je dejal: „Kaj si storil? Glas kri tvojega brata vpije z zemlje do mene.“ Bratomostrašna beseda a strašneje še dejanje. Kje se je zgodilo? Seveda v ptujskem okraju. Gotovo v klerikalnem gnezdu? Seveda kakor navadno. Brat je umoril brata v Preradu pri Polenšaku. 20 letni Anton Majcen, posestniški sin v Preradu zabodel je z nožem tako svoji brata Jožefa v prsa, da je ta za 1/2 ure umrl. V nedeljo prišla sta oba brata okoli 9 ure večer malo vinjena domov ter se začela pričakati. Jožef prijel je Antona ter ga na posteljo naslonil. Ta pa prime za tram, vzame od tam nož ter ga bratu v prsa zabode, na kar zbeži. Smrtno ranjen teče

Jož
tak
izp
1/2
tep
sed
bil
ni
mrt
Tul
Arn
nav
kle
spe
rile
sta
trg
mo
kle

sta
Roz
pre
Roz
in
km

Mož
vel
živ
ni p
Cu
15.
oko
je F

pre
nil
kak
odst
min
pose
ljene
stek

treb
diti
dolg

Fran
učna
v R
Poh
gust
Luč
15.
dne
pa v
avgu
pa